

Почник – Ниш – Ђунис 20.07. 2016.

Данас смо први пут прошли кроз Јанкову кисуру у правцу Топлице. По предању клисура име добија 1448. године када њоме пролази војска Јаноша Хуњадија (Сибињанин Јанко). Овај простор је иначе познат у низу научних дисциплина (геологији, хидрологији, геоморфологији и др). Пиратерија Блаташнице, пробојница Јанкове клисуре, паралелизам и лактаста скретања токова Расине и Пепељуше, асиметрија (инверсност) рељефа, само су део специфичности овог простора. Пребреза има једно од најбогатијих налазишта миоцених сисара у Европи. Чучале су имале рудник угља "Јанкова Клисура", затворен 1965. због метанских експлозија. На путу нам је и село Лазаревац најурбанизованије у Топлици, а које за свој изглед дугује руском белогардејцу Михаилу Мељникову (1938). Плочник је место нашег дужег задржавања. Оправдано јер је светски значајан локалитет за археометалурге и археоурбанисте. Његова старост је датирана у доба винчанске културе (5500-4800 г п. н. е). Откривени докази су били довољно вредни и уверљиви да истраживања подржи и финансијски помогне влада Велике Британије. Српско-руски хуманитарни центар у Нишу је наше следеће одредиште, а уосталом они су већ и подржали наше активности на терену. На самом доласку запажамо организацију, опремљеност, хијерархију. Примљени смо у модерној и функционалној конференцијској сали и понуђени освежењем. Управа Центра нас исцрпно информисе о многобројним сегментима свог рада и живота. Приказан је и богат видео материјал. На растанку договарамо неке од следећих активности. Ћеле кула (највећа грађевина направљена од људских костију) је била наша следећа станица у Нишу. Прилика да се подсетимо Првог српског устанка, јунака битке на Чегру, војводе Стевана Синђелића и много тога још. За крај данашњег дана предвиђен је обилазак манастира св Романа у Ђунсу, једног од најстаријих у Србији. У њему је био сахрањен и гроф Николај Николајевич Рајевски, руски племић, пуковник и добровољац, који је притекао у помоћ Србији 1876. године.

